

[Jens Thomsen.]

den Grund, og da de, der bor paa Landet, jo ikke kan faa Statstilskud, virker det dobbelt uheldigt.

Min Gruppe har den Opfattelse, at det tjener Rigsdagen til Ære, naar den gennem Lovgivningen tager samme Hensyn til alle Borgere, uanset om de bor i Byen eller paa Landet, og derfor nødes vi til Gang paa Gang at kræve denne Lighed for Loven gennemført. Det foreliggende Lovforslag viser en særlig iøjnefaldende Mangel paa Balance i Forholdet mellem By og Land, og selv om der gennemføres en Bevilling, som giver Ansøgere fra Landdistrikterne, der sidste Aar havde indsendt Ansøgning inden for den i Loven fastsatte Tidsfrist, deres Tilskud, er Ligheden ikke dermed gennemført, om end der derved bødes paa en væsentlig Uretfærdighed. Som sagt, vi har ikke noget imod de stillede Ændringsforslag, men maa ved tredje Behandling stemme imod Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg takker Udvalget for dets Indstilling og kan anbefale de Ændringsforslag, der er stillet.

Over for det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens Udtalelser kan jeg henholde mig til, hvad jeg sagde ved Lovforslagets første Behandling her i Tinget: at Loven om Landreparationer sorterer under Landbrugsministeriet, hvad den har gjort hele Tiden, at de Andragender, som er indkommet inden for en vis Tidsfrist, vil blive behandlet, men at man naturligvis ikke over for disse Ansøgere kan tage andet Standpunkt end over for alle andre Ansøgere, nemlig, om der findes de Materialer, man har villet give Tilskud til. Det vilde være ret urimeligt, hvis vi animerede til Brug af Materialer, som der er meget stor Knaphed paa. Det har vi ikke ment at kunne gøre, naar det gælder Byreparationer, og det vil naturligvis heller ikke kunne lade sig gøre, naar det gælder Reparationer af Landbygninger.

Jeg tror heller ikke, det ærede Medlem uden videre kan sammenligne de to Love, hverken den, der nu foreligger Forslag til, eller den Lovgivning, der har været tidligere. Der er ikke noget Grundlag for det ærede Medlems Paastand om, at man har forurettet Landkommunerne gennem de Støtteforanstaltninger, der er gennemført til Reparationer og Vedligeholdelser henholdsvis for By og for Land.

Jeg gør ogsaa opmærksom paa, at disse Foranstaltninger i sin Tid blev gennemført ud fra et bestemt Hensyn, nemlig at frem-

skaffe den størst mulige Beskæftigelse, og det Hensyn maa naturligvis stadig være det afgørende, naar det offentlige skal give direkte Tilskud til almindelige Foranstaltninger, der normalt maa paahvile den enkelte Borger selv. Jeg tror ikke, der er noget sagligt Udgangspunkt for det ærede Medlems Kritik ved denne Lejlighed, men jeg kan i øvrigt med Hensyn til, hvad der vil ske over for Ansøgere i Henhold til Loven om Tilskud til Foranstaltninger i Landkommunerne, henholde mig til, hvad jeg udtalte ved første Behandling.

Knud Kristensen: Ved dette Lovforslags første Behandling rettede det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen et Angreb paa det Parti, jeg tilhører, for dets Stilling til Reparationsloven. Det ærede Medlem var nu ved anden Behandling inde paa noget af den samme Kritik, og jeg ønsker derfor at knytte et Par Bemærkninger til de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte.

Der kan selvfølgelig være forskellige Meninger om, hvilken af disse Love, Loven om Reparation af Landejendomme eller Loven om Reparation af Byejeendomme, der byder størst Fordel, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at da Lovforslaget om Byreparationer blev fremsat første Gang, indeholdt det en Bestemmelse om, at der til Byreparationer skulde ydes Tilskud paa 30 pCt. Under Forhandlingerne her i Rigsdagen blev dette ændret til 35 pCt., og jeg erindrer ikke, at det ærede Medlem opponerede mod den Ændring. Det synes mig derfor lovlig sent, at det ærede Medlem kommer i Tanker om, at der her skulde ske en saa forfærdelig stor Uretfærdighed.

Det ærede Medlem nævnte endvidere, at den Procent, Staten gav, var 40 pCt. højere for Byreparationer end for Landreparationer. Det er ikke rigtigt. Af de 35 pCt. betaler Kommunerne selv 10 pCt.; allerede dette forrykker noget det ærede Medlems Tal. Dertil kommer, at Byerne selv betaler hele Administrationen, medens Staten betaler Administrationen paa Landet. Hvad det har kostet, er jeg ikke i Stand til at gøre op, men at det ikke er helt smaa Beløb, føler jeg mig ganske overbevist om. Af det Beløb, det ærede Medlem nævnte, betaler de enkelte Bykommuner i hvert Fald en Del; de maa altsaa gennem deres Skat være med til at bære en Del af Udgifterne ved Tilskuddet til Reparationsarbejder.

Jeg synes heller ikke, det ærede Medlem har Ret i at sammenligne de Arbejder, der udføres for Byernes Vedkommende og for Landets Vedkommende. For Landets Ved-